

Herkomst

“Ken U zelf, o mens”, is een uitspraak van een of andere oude geleerde.

Helaas, weinig mensen komen eraan toe zichzelf te kennen. Wij begrijpen onszelf en het doel van ons leven nauwelijks. Daarom zwalken we stuurloos rond over de levenszee zonder afgebakende route.

Wij zullen eens nagaan wat de mens is, wat de Schrift over ons zegt, en wat de traditie meent dat wij zijn. Wij horen immers zoveel tegenstrijdige verhalen over de mens. Wij zouden bestaan uit een lichaam, waarin een losse ziel én daarbij nog eens een losse geest zou huizen. Bij het sterven zou het lichaam naar het graf gaan ter ontbinding (wij rekenen hier niet met crematie), en de ziel en de geest zouden naar de hemel of naar de hel gaan. In de hemel zouden de zielen en geesten reeds genieten van de heerlijkheid en verlangen naar nieuwe lichamen, en in de hel zouden de zielen en geesten reeds creperen en de dag verfoeien dat zij met hun lichamen zouden worden herenigd. Of deze visie op waarheid berust is maar de vraag. Kan de Bijbel hierop een beslissend antwoord geven?

Wat is waarheid? Berusten de verschillende meningen over wat de mens is alle op waarheid? Heeft ooit iemand een losse ziel gezien of waargenomen? Is er ooit een mens opgestaan die kon zeggen hoe de hemel en of hoe de hel eruit zou zien? Heeft Lazarus na zijn opwekking verteld hoe zijn ziel aanvankelijk in de hemel zou zijn geweest?

Welaan dan, laten wij ons niet ophouden met allerlei fabels die ontsproten zijn aan het menselijk brein. Niemand is ooit uit de hemel nedergedaald, dan Jesjoea. Er zijn geen waarachtige getuigenissen van mensen die over een ziel-ervaring spreken. Het is aan de Schrift -wat wel de geopenbaarde waarheid wordt genoemd- om ons voor te lichten.

Wij mensen maken deel uit van het leven zónder exact te weten wat het leven werkelijk is. Bij benadering weten wij iets van het leven af, maar kunnen ons slechts uit de manifestaties van het leven een flauw begrip ervan vormen. Leven beweegt, en het plotseling ophouden van het leven is voor ons al even wonderlijk als het leven zelf. De dood doet ons steeds weer verbaasd staan. De dood plaatst ons voor de vraag of alle leven dat in de schepping bestaat door de dood eenmaal wordt beëindigd. En of er in de natuur een materiële onsterfelijkheid bestaat. Leven manifesteert zich in beweging. Maar, een machine of motor beweegt zich eveneens, en toch leven deze werktuigen niet. Het leven is dus veel méér dan beweging. Hoe komt het dat wij niet weten wat leven en dood is in hun diepste wezen, maar dat wij slechts de manifestaties ervan kennen. Waarom is het leven en de dood voor alle

mensen op aarde een diep geheim? Het leven kan bij insecten en planten nog heel lang in een soort slaaptoestand bewaard blijven. Denk aan zaden. Slakken en beerdertjes die verdroogd zijn en natgemaakt, weer tot leven komen.

Het leven is een keten van levensprocessen. Valt er één schakel uit, dan komen de andere processen tot stilstand. Leven zien wij op aarde slechts ontstaan uit reeds bestaand leven. Elk levend wezen heeft een beperkte levensduur. De Psalmist kent de mens een levensduur toe van 70 jaar, en als het erg sterk is 80 jaar, en het uitnemendste is moeite en verdriet. Wanneer het mechanisch gedeelte van de mens door slijtage niet meer kan functioneren, wijkt het leven. De meest opvallende levensuiting van de levende stof en bezitters van enig leven, is het vermogen te groeien terwijl het toch zijn stationaire toestand behoudt en zichzelf gelijk blijft. De filosoof Bolland zei dat door de dood het leven zich bestendigt. Immers, zonder de dood komt er geen plaats voor het nieuwe leven om te kunnen groeien. Wij ouderen maken plaats voor de jongeren, die ook slechts een beperkt leven ontvangen. Groei van ons lichaam, van dieren en planten, is al even wonderlijk, immers bij groei vinden zowel opbouw- als afbraakprocessen plaats. En al even wonderlijk is het feit dat het groeiproces “weet” hoever het mag gaan en op een bepaald moment stopt. Anders zou de aarde vol reuzen komen. Echter, het leven kan ook zonder groei bestaan, hoewel er ook leven is dat altijd groeit, denk aan de reuzenbomen in Amerika. Groeiprocessen zijn scheikundig te beschouwen, daar ze door celdeling plaatsheeft, hoewel de cellen gelijk in grootte blijven en alleen de telomeren (uiteinden van de DNA-strengen) inkorten.

Is de dood aan alle leven verbonden? Bestaat er materiële onsterfelijkheid? Dat is maar net hoe men het opvat. Eencellige wezens zijn in feite onsterfelijk, daar bij hun delingsproces het leven in hetzelfde lichaam zich ononderbroken voortzet. Dus onsterfelijk in de zin van ononderbroken, maar geen wérkelijke onsterfelijkheid.

Het lichaam

De mens is uit de aarde gemaakt, uit mineralen en wordt erdoor gevoed. Voeding is heel belangrijk. De mineralen staan duidelijk in de mens in een hógere dienst tijdens diens leven dan zij normaal staan. Dat is te zien bij de dood, wanneer er afbraak komt en ontbinding. Tijdens het leven staan de mineralen in dienst van de opbouw en vernieuwing, wat hógere staat dan afbraak en ontbinding.

Tussen opbouw en vernieuwing enerzijds, en afbraak en ontbinding anderzijds is een hevige strijd. Leven is een strijd tégen dood, tegen ontbinding en afbraak. Leven is een verborgen kracht om het verderf tegen te gaan, een zich steeds vernieuwende kracht om onze cellen te regenereren. Die levenskracht maakt ons mensen tot mens, juist door de hógere werking in de mineralen, want als de dood komt, keert de mens tot zijn aarde terug via ontbinding.

Het leven, de levenskracht belet de mineralen dat ze vervallen, zich ontbinden. Die levenskracht is onzichtbaar en is slechts aan de manifestaties te zien, aan de uitwerkingen. Ze is er dus wel, maar wij zien haar niet regelrecht. Het onzichtbare is er, en dat noemen wij het bóven-natuurlijke, het metafysische. In ons levend lichaam is dus iets bovennatuurlijks aanwezig, waarbij wij normaliter niet stilstaan. Dat is de levenskracht, ook wel door de ouden “elektra” genoemd, het “zilveren koord”, zoals Salomo dat uitdrukt. Sommigen noemen het ook wel het “etherische lichaam”. Toch bezit deze levenskracht in wezen een hógere graad van werkelijkheid dan het lichaam zelf, daar deze levenskracht ons gehele lichaam doordringt en in stand houdt. De levenskracht moet deswege hóger ontwikkeld zijn dan het fysieke lichaam dat uit de aarde/mineralen is opgebouwd. Het fysieke lichaam immers kan zich slechts handhaven indien alle mineralen onder controle staan van de levenskracht. Daarbij komt nog het menselijk bewustzijn of de verlichting van onze geest, zodat wij weten dat we leven. Tijdens onze slaap zakt dit bewustzijn tijdelijk weg en leiden wij min of meer een plantenbestaan. Een dier heeft ook bewustzijn, maar bij de mens is dat hoger ontwikkeld. De mens kan plannen maken, organiseren, etc..

De levenskracht van de mens is van Goddelijke oorsprong, hógere dan de levenskracht van planten en dieren. Dat wil niet zeggen dat de mens zelf God is, maar wel goddelijk, een zoon van de Allerhoogste. Water staat in dienst van de levenskracht en is een zeer belangrijke vloeistof. Zie onze brochure no. 103 en 291.

Materie

Ons lichaam is gemaakt uit de aarde, de stof of materie. In de stof van ons lichaam werken bepaalde krachten, zoals ook in alle andere stoffen. De stof is niet dood, zoals sommigen menen. In de verschillende stoffen zijn verschillende scheikundige werkingen. Er zijn menselijke, dierlijke en plantaardige werkingen. In de stof is een alles ordenend beginsel aanwezig, waardoor de miljoenen deeltjes of cellen worden gerangschikt, die bij de mens het lichaam z’n mooie vorm geven. Evenzo bij dieren en planten.

Al die deeltjes of cellen zijn gebonden aan zekere wetten, waardoor ze zich rangschikken en vormen tot een compleet lichaam. Die samenvoegende kracht wordt wel de “ziel” genoemd, hoewel dat niet geheel terecht is. Het is meer de levensgeest, de levenswet van Jahweh die alle krachten in de stofjes bundelt en samenbindt tot een wonderschoon geheel. Bij het sterven verlaat de levensgeest ons lichaam en treedt er terstond **ont**-binding in. Dus het tegenover gestelde van samenbinden. Dan keren wij tot onze aarde terug waaruit we zijn genomen, zie

Genesis 2:7 En de HEERE God had den mens geformeerd uit het stof der aarde, en in zijn neusgaten geblazen den adem des levens; also werd de mens tot een levende ziel. Psalm 103:14 Want Hij weet, wat maaksel wij zijn, gedachtig zijnde, dat wij stof zijn.

Stof zijn we, en tot stof keren we terug, zie

Genesis 3:19 In het zweet uws aanschijns zult gij brood eten, totdat gij tot de aarde wederkeert, dewijl gij daaruit genomen zijt; want gij zijt stof, en gij zult tot stof wederkeren.

Psalmen 104:29 Verbergt Gij Uw aangezicht, zij worden verschrikt; neemt Gij hun adem weg, zij sterven, en zij keren weder tot hun stof.

Prediker 3:20 Zij gaan allen naar een plaats; zij zijn allen uit het stof, en zij keren allen weder tot het stof.

Prediker 12:7 En dat het stof wederom tot aarde keert, als het geweest is; en de geest weder tot God keert, Die hem gegeven heeft.

Psalm 146:4 Zijn geest gaat uit, hij keert wederom tot zijn aarde; te dienzelfden dage vergaan zijn aanslagen.

Tijdens de Dordtse Synode 1618/19 sprak men over de kwestie hoe het gesteld was met de zielen van levenloos geboren kinderen, of zielen van baby’s die jong stierven. De NGB art. 15. verwijst de levenloos geboren kinderen vanwege de zogenaamde “erfzonde” botweg naar de verdoemenis, tenzij door een wonder anderszins. In art. 37 spreekt de NGB erover dat de ziel weer samengevoegd wordt met het lichaam. Waarop baseert men zulke gedachten?

Job 10:18-22, waar Job niet spreekt over een verbondsmatig in-zijn-in-Christus van jonge kinderen, zoals het doopsformulier zegt. Dat Job als kind dan naar zijn ziel naar de hemel zou zijn gegaan wanneer hij was gestorven, lezen wij niet. Job zag het graf als een donkere plaats zónder ordeningen. Zie verder Job 14:10-12 en 17:16.

Dat wil niet zeggen dat we vernietigd worden. De dood is ontbinding, géén vernietiging. De stof waaruit we gemaakt zijn is niet dood en is niet vernietigbaar. Onze atoompjes zijn blijvend en worden straks tot een opstandingslichaam. De aarde en de zee zullen hun doden teruggeven. De doden zijn daarin teruggekeerd in hun atomaire vorm, in hun kleinste vorm, zie

Jesaja 26:19 Uw doden zullen leven, ook mijn dood lichaam, zij zullen opstaan; waakt op en juicht, gij, die in het stof woont! want uw dauw zal zijn als een dauw der moeskruiden, en het land zal de overledenen uitwerpen.

Daniël 12:2 En velen van die, die in het stof der aarde slapen, zullen ontwaken, dezen ten eeuwigen leven, en genen tot versmaadheden, en tot eeuwige afgrijzing.

Openbaring 20:13 En de zee gaf de doden, die in haar waren; en de dood en de hel (het graf) gaven de doden, die in hen waren; en zij werden geoordeeld, een iegelijk naar hun werken.

De opstanding vindt plaats vanuit de aarde en is geen nederdaling van nieuwe lichamen en zielen vanuit de hemel. De levenskiem van ons lichaam bevindt zich reeds in de aarde. Het dode lichaam wordt gezaaid als een graan, zie 1Cor. 15. Het ontkiemt eens en alsdan verschijnt een nieuw lichaam. Het vlees staat niet weer op, zoals in de geloofsbelijdenis gesproken wordt over de “opstanding des vleses”. Dat is onjuist. Er staat een nieuw lichaam op, hoedanig dat is weten wij nog niet. In ieder geval niet van vlees en bloed, dat het koninkrijk Gods niet kan beërven. Het kiemproces is iets onbegrijpelijks. Wanneer de ure der opstanding daar is, ontkiemt ons gezaaide lichaam en staan we als gelovigen op in een heerlijk vernieuwd lichaam. Dan zijn we weer een “levende ziel”. De levenskiem behoort tot de zichtbare wereld, hoewel wij nog het vermogen missen hem te zien. Begraven is zaaien!

Zolang wij leven en onze levensgeest in ons is, vernieuwen zich onze cellen regelmatig en wordt ons lichaam samengebonden. Wanneer onze levensgeest wijkt, worden we losgemaakt en ontbonden. Wij hebben dan ook geen losse ziel die onsterfelijk zou zijn, zoals de Egyptenaren en Grieken dachten. Nee, wij **zijn** levende zielen. Wij zijn niet opgedeeld in aparte elementen als lichaam, ziel en geest. Wij hebben nog geen onsterfelijkheid, ook geen deeltje als losse ziel die onsterfelijk zou zijn. Alleen Elohim bezit onsterfelijkheid, zie

1 Timotheüs 6:16 Die alleen onsterfelijkheid heeft, en een ontoegankelijk licht bewoont; Denwelken geen mens gezien heeft, noch zien kan; Welken zij eer en eeuwige kracht. Amen.

Wij mensen vormen ieder een eenheid. Wij worden “levende zielen” genoemd, en de ziel die zondigt, zal sterven. Hier is geen sprake van onsterfelijke zielen, maar van sterfelijke. Een losse ziel of geest zou buiten het lichaam niet kunnen bestaan. Dat berust op een mythe. De levensgeest van ons keert weder tot onze Schepper. Niet dat onze levensgeest bij het sterven een hele lange reis gaat ondernemen naar Boven. Onze Schepper heeft ons het leven ingeblazen, en wij blazen het leven uit, en geven het daardoor aan Hem terug. Hij zal ons het leven eenmaal terug geven bij de opstanding. De levensgeest of levensziel kan niet door mensen gedood worden, zie Mattheus 10:28

Dr. A. Kuiper zei het reeds in zijn boekje: “In Jezus ontslapen”, p.56-69 dat wij niet te stipt aan de overtuiging van onze vaders moesten vasthouden dat wij uit drie delen zouden bestaan, uit Lichaam, ziel en geest. Wij zouden volgens Kuiper slechts uit twee delen bestaan. Wij bestaan uit één geheel, het lichaam met onze levensgeest of levensziel vormt een éénheid.

De mens is uit de aarde/klei of stof gemaakt en werd door inblazing van Elohim tot een levende ziel. Wanneer de mens sterft, geeft hij de geest en vertrekt de inblazing. De circulatie houdt op. Het is toch geheel onverklaarbaar hoe een losse ziel of geest zou kunnen voelen, waarnemen, horen, etc. Zonder het lichaam kan een aparte ziel -zo die al zou bestaan- niets. Onze taal is bijna geheel opgebouwd uit woorden die ontleend zijn aan voorstellingen van de zichtbare lichamelijke dingen. Het woord voelen komt van ons zintuig gevoel. Ga de woordenlijsten maar na, en dan ziet U de waarheid hiervan. De woorden hangen nagenoeg allen samen met onze lichamelijkeheid. Hoe zouden dan losse zielen of geesten nog iets hebben om over te denken, te spreken, zónder dat zij een lichaam hebben, zonder hersenen en zintuigen? Kortom, er is geen bewustzijn meer wanneer wij gestorven zijn. De eerste dood is een tijdelijke slaap, en de 2e dood is een eeuwige slaap, althans daarmee wordt het vergeleken. De doden rusten op hun slaapsteden, zie

Jesaja 57:2 Hij zal ingaan in den vrede; zij zullen rusten op hun slaapsteden, een iegelijk, die in zijn oprechtheid gewandeld heeft.

Jesaja 38:18 Want het graf zal U niet loven, de dood zal U niet prijzen; die in den kuil nederdalen, zullen op Uw waarheid niet hopen.

Prediker 9:10 Alles, wat uw hand vindt om te doen, doe dat met uw macht; want er is geen werk, noch verzinning, noch wetenschap, noch wijsheid in het graf, daar gij heengaat.

Psalmen 6:5 (6-6) Want in den dood is Uwer geen gedachtenis; wie zal U loven in het graf?

*Prediker 9:5 Want de levenden weten, dat zij sterven zullen, **maar de doden weten niet met al**; zij hebben ook geen loon meer, maar hun gedachtenis is vergeten.*

Wie zal U loven in het graf? Niemand! Wanneer Jesjoea zegt dat we Hem gelijk zullen zijn, Hem zullen zien gelijk Hij is, dan doelt dat niet op een toestand tussen sterven en opstanding in, maar op wat de gelovige wacht ná zijn opstanding. “In het kille graf zingt niemand ‘sHeeren lof’”.

Ieder atoom is een levend beginsel dat blijvend is. De kracht van het atoom kan weliswaar afnemen, maar wordt dan steeds weer geladen of begeesterd. Dood is afscheiding, bederf, gaat over in ontbinding, is het wegvloeien van het leven. Een totaal bederf of vernietiging is uitgesloten in de schepping. Er is wel sprake van een tijdelijk bederf. Wat wij dood noemen is het in ontbinding treden van wat door vele atomen is samengesteld en opgebouwd als lichamen. Dood is het wijken van de levensgeest. De ontbinding is er om aan andere nieuwe levensvormen ruimte te geven. Alles in het heelal is in voortdurende beweging, dus ook de atomen. Er wordt gebouwd en afgebroken, opdat er weer nieuwbouw kan komen. In die zin des woords bestaat er geen dood, maar een eeuwig leven, een eeuwig in beweging zijn van atomen (werkzaamheid). Als er een definitieve dood zou zijn, zou Elohim gefaald hebben, daar Hij Licht en uitstraling is en het inherente leven bezit en niet uitgedoofd kan worden.

In het Boek “Wijsheid van Salomo” hoofdstuk 1:13 staat dat Elohim niet de dood gemaakt heeft en Hij zich niet verheugt in de ondergang der levenden. Hij heeft alles geschapen om te bestaan. De dood is, zie hoofdstuk 2:24, door de naijver van de duivel in de wereld gekomen, en zij die hém toebehoren zullen hem zoeken. Het gaat hier om de geestelijke/tijdelijke dood.

Egypte

Voor de oude Egyptenaren had de dood een grotere betekenis dan het leven. Het hiernamaals was voor hen het één en al. De dood vormde de overgang uit dit betrekkelijke leven naar het zalige leven elders in de onderwereld. Daar zouden de gestorvenen de goden gelijk worden. Mozes die aan het Egyptische hof is geweest, is van deze zienswijze op de hoogte geweest. Echter, Mozes rept met geen woord over een hiernamaals. De dood wordt

door hem ook niet als een soort bevrijder gezien, waardoor we losraken van dit tijdelijke, om over te gaan naar het zogenaamd “eeuwige leven”. De dood wordt in de Pentateuch omschreven als een gevolg van de zonde van Eva en Adam, een procesmatige afbraak van het lichaam.

De oude Egyptenaren hadden geen kennis van het ontstaan der zonde en de oorzaak van de dood, althans niet van de geestelijke en eeuwige dood. Zij zagen alleen op de natuurlijke dood als iets dat tot het leven behoorde, wat voor hen de poort was naar het nieuwe herrijzende leven wat daar achter lag. Het leven was voor hen een doorgangstreep, voorbijgaand, levend en zich afspelend aan het oppervlak van de aarde. Het huis der eeuwigheid was voor hen ónder de aarde gelegen. Zij dachten dat de mens bestond uit een lichaam, en een geest(en) de Ka en Ba. Zie onze brochure no.268

We vinden in deze zienswijze elementen terug die in het christendom tot algemeen begrip zijn geworden.

Vormen van materie

Materie heeft drie vormen, nl. vast, vloeibaar en gas. De vierde gedaante is plasma. Deze drie vormen kunnen bij temperatuurverschillen in elkaar overgaan. Hoe de vormen van de materie zich ook wijzigen, materie blijft altijd uit atomen bestaan! Een atoom is minuscuul klein. Honderd miljoen atomen is nog niet de dikte van een velletje papier. De materie bestaat dan ook uit een verbijsterende hoeveelheid variëteiten. Wij mensen bestaan ook uit materie, en uit geest! De materie waaruit wij zijn gemaakt (de minerale wereld) moet door materie worden gevoed. Onze cellen moeten in leven blijven door toediening van bepaalde stoffen uit de materie. Wij zijn afhankelijk van de stof. Het sperma waaruit wij zijn voortgebracht is ook minuscuul klein, en daarin ligt onze gehele genetische blauwdruk reeds vast. Het leven is een opbouwproces der cellen, en de dood is een afbraakproces der cellen, zodat wij tot de stof terugkeren, waarin wel onze atomen achterblijven. Uit die restanten atomen weet de Schepper ons weer tot leven te wekken! De atomen zijn de bouwstenen van de materie. De kern van de atomen is omgeven door elektronen, die via een elektrische spanning met de kern zijn verbonden. Zonder atomen bestaat er geen elektriciteit, en zonder elektriciteit zou er ook geen materie of leven bestaan. Wij zijn onlosmakelijk verbonden met de materie én met de motor (het hart) van de materie, de elektriciteit. Materie is afgekoeld licht. De lichtvolheid van Jahweh (het pleroma) heeft gezorgd voor het aanzien dezer wereld, doordat het afkoelde. De kinderen des lichts worden weer omgevormd vanuit deze afgekoelde

toestand (materie) tot nieuw leven (licht) in de geest. Wij zien dat ons huidige leven geheel gebaseerd is op het gebruik van elektra. Uit onze moderne samenleving is elektra niet meer weg te denken. De behoefte aan elektra wordt met de dag groter, en wij zijn daarbij afhankelijk van de nutsbedrijven, dus kwetsbaar. Hierdoor schijnt het dat wij ons steeds verder van de materie verwijderen, niet meer zo materie-gebonden zouden zijn. Elektra veraangenaamt ons leven, en wij laten daardoor niet meer de natuurorde ons leven bepalen, maar stippelen zelf ons ritme uit, dankzij elektra (denk hierbij aan het kunstlicht). Wij scheppen via elektra ons zelfs een eigen werkelijkheid, denk aan de "virtual reality" via de computers. Elektra is iets wonderlijks en ontstaat door de weerstand van de materie (magnetisme) tegen de beweging, zodat door beweging van een dynamo elektra ontstaat, en op die elektra kan men andere krachtwerktuigen aansluiten. Via elektra kunnen wij zelfs bepaalde informatie transporteren door de lucht, via radiogolven, van zenders naar ontvangers, beelden en geluiden. Via elektra kunnen wij zelfs de bouwstenen van de natuur, de atomen, beïnvloeden, en dat is binnen onze sterfelijke natuur hét karakteristieke kenmerk ervan.

Leven en dood

Is het leven al vol raadsels en vragen; nog meer, zouden wij zeggen, is dat ook de dood, daar wij -zoals reeds gezegd- geen wetenschappelijke verklaringen hebben van personen die uit de dood zouden zijn wedergekeerd. Ook op vragen wat de dood nu in feite is, en/of er leven is na de dood, en waar de gestorvenen nu zijn, en/of zij slapen in het graf, en wat de hel of de hemel is, moeten wij het hebben van een bovennatuurlijke openbaring, daar wij anders op speculatieve gronden antwoorden ontvangen. De zogenaamde 'slaap' in het graf is dan ook geen echte slaap, want in het graf zijn alleen restanten van een overleden mens te vinden. Het is een spreekwijze. Ook is er geen 'zielenslaap'. En eeuwig leven houdt toch in dat het aanhoudend en altoosdurend moet zijn, dus niet een tijd eerst gaan slapen in het graf. En zo er al een hel is, is de duivel daar dan de baas? De Bijbel spreekt over een hel, en ook dat daar de duivel de baas was. Die macht is hem ontnomen, Openb.1:18 en Hebr.2:14. Die macht is hem ontnomen door de Messias, 1 Petr.3:18-20, waar Jesjoea in dat dodenrijk (de hel) is gegaan en daar afgekondigd heeft (niet gepredikt, want het Griekse ekurasken = afkondigen, proclameren) dat Hij overwonnen heeft, en Hij nu de sleutels van het dodenrijk heeft. Hij heeft de sleutels (genetische code's?) voor eeuwig

leven! Hoe heeft Hij dat gedaan? Had Hij een ziel die uit het lichaam wegging naar een hel ergens in de holle aarde en daar de andere zielen ging waarschuwen of i.d.? Nee, er leven geen geesten der afgestorvenen in een hel, van mensen die vóór de zondvloed leefden. Deze geesten of mensen hadden zelf bewustheid, daar zij konden luisteren, naar Noach, die in de geest van de Messias, tot hen sprak. Zou de Heiland geesten in een voorburcht of hel de stuipen op het lijf hebben gejaagd? Nee, de Heiland heeft, in de persoon van Noach, tot die mensen gesproken. Noach was Zijn afgezant of ambassadeur. De traditionele kerkleer is: wanneer een mens sterft, gaat zijn ziel òf naar de hemel òf naar de hel. Dan zouden er nu reeds vele miljarden in de hel zijn, en weinigen in de hemel. Men baseert dit op de zogenaamde gelijkenis van de arme Lazarus en de rijke man. Lucas 16.

Rijke man en arme Lazarus

In dit stuk wordt getoond dat er direct na de dood een scheiding zou vallen, waarbij de één naar de hemel zou gaan, die het hier op aarde arm en moeilijk heeft gehad, en de ander naar de hel zou gaan, die het op aarde weelderig en makkelijk heeft gehad. De voorstelling in dit stuk is regelrecht Rabbijns, een niet-oud-testamentische voorstelling van het dodenrijk. Ook hier is geen zielenslaap, want men laat Abraham met de rijke man over en weer praten. Zielenslaap komt in het N.T. ook niet voor, want in Openb.6:9-11 staat dat zielen nog kunnen bidden, zingen en overkleed worden. Het bloed van Abel roept, etc. De Rabbijnen dachten aan zulk een zielentoestanden zoals beschreven in dit stuk van de arme Lazarus en rijke man, en aan een soort kruislingse vergelding in het hiernamaals. Het is ook niet in te denken dat de Heiland dit stuk van zichzelf zou uitgesproken hebben, daar in dit stuk spiritistische seances worden opgevoerd, gelijk als bij Saul en de waarzegster te Endor, waar men Samuel liet opkomen. 1 Sam.28:11-19. Abraham zou hebben gezegd dat zij, de broeders van de rijke man, Mozes en de profeten hadden, d.w.z. zij hadden in feite alle informatie over wat na de dood en in het graf is. Welnu, dan gaan ook wij in Mozes en de profeten eens zoeken naar deze zaken. Wat leren zij ons over de SHEOOL (Hebreeuws) en HADES (Grieks)? In 1 Cor.15:55 en Openbaring 20:13 lezen wij dat de dood en de hel hun doden gaven, dus is de HADES en de SHEOOL een algemene verblijfplaats van alle doden! Ps.16:10 en Handelingen 2:27. Sheool komt 65x in het O.T. voor, waarvan de SV het 33x door hel, en 32x door graf heeft vertaald. De sheool ontvangt de gehele mens, de totale levende ziel, en ligt in de aarde, ja is de aarde, en

omvat alle begraafplaatsen, Num.16:30,33; Jesaja 5:14:9-20; Ez. 31:15-18, 32:18-32. Ook Jona daalde af in de sheool, Jona 2:2, dus was hij dood, daar alleen de doden in de sheool kunnen afdalen. Job 14:12-15. In de sheool is geen kennis en wetenschap, Psalm 146:4, 31:18. Dit is dan hetgeen Mozes en de profeten ons hebben te zeggen over de sheool. Moeten wij deze informatie overboord werpen en ons gaan houden aan de Rabbijnse zienswijze, zoals verwoord in het stuk over Lazarus en de rijke man? Lazarus en de rijke man hebben in dit stuk wél kennis en bewustzijn, in tegenstelling tot al degenen die in de sheool zijn zoals Mozes en de profeten die afbeelden. Het doel van dit stuk over Lazarus en de rijke man moet zijn om de Farizeeën vanwege hun geldgierigheid een lesje te geven. En zo wordt dan hier aan doden zinnebeeldig een bedrijvigheid of activiteit toegeschreven, die zij in wezen niet kunnen hebben, net als in Jeremia.31:15-17 en Mattheus.2:17-18 waar men Rachel laat wenen over de kindermoord te Bethlehem, 2000 jaar nadat zij reeds gestorven was. Opvallend is ook dat men Lazarus niet in twee delen deelt, maar dat hij in zijn totaliteit gedragen werd in de schoot van Abraham, en ook de rijke man blijft ongedeeld, daar hij fysieke vermogens toont. Er is hier geen sprake over hun zielen. De geest van de mens is dus niet een soort bewust wezen, maar is de levensadem, de elektrische stroom in de motor die hem in beweging zet. De geest die tot Elohim terugkeert is de adem van ons waardoor wij leven.

Dood en of schijndood

Er zijn in het verleden opmerkelijke voorvallen geweest van mensen die, soms tot verschillende keren toe, schijndood zijn geweest. Dan denk ik o.a. aan James Barry. En ook vandaag de dag komt dat nog een enkele maal voor, en noemt men dit 'klinisch dood'. Wat dat precies is, is moeilijk te zeggen. Verliest men slechts tijdelijk het bewustzijn? Hoe gaat het dan met de hartslag en de bloedsomloop? Sommigen zeggen een donkere tunnel te hebben gezien met aan het einde een licht. Zouden de diverse opwekkingen in de Bijbel gevallen van schijndood zijn geweest? En, de wellicht vermetel klinkende vraag, of ook de Heiland soms schijndood is geweest? In Mattheus.27:50 staat dat Hij de 'geest gaf', dit moet zijn dat Hij de geest van Zich zond, van Zich liet gaan. Zo staat het eveneens in Mattheus.13:36; Markus 4:36, nl. à phiems. A phiemi is een sterke vorm van eimi = gaan, weggaan, wegzenden, naast zich leggen, verlaten. In Johannes 10:18 staat: *Niemand neemt Mijn leven van Mij, maar Ik leg het van Mijzelf af.* Steeds is het alsof Hij Zelf alleen beschikt over Zijn eigen leven, dood en opstanding!

Zo is het dat Hij Zijn levensgeest tijdelijk wegstuurde, van Zich aflegde en weer tot Zich riep, terughaalde. Zoiets vindt ook plaats in de metamorfose of gedaantewisseling bij rupsen tot vlinders. Eerst is er het aardse en lichamelijke, daarna het geestelijke. En de macht over de geest was volkomen in de hand van de Middelaar! Er is met de dood en met het leven dus iets heel wonderlijks aan de hand. En wij zullen moeten nagaan en onderzoeken wat nu precies met de dood wordt bedoeld. Welke dood zouden Adam en Eva sterven wanneer zij ongehoorzaam waren? De natuurlijke? De geestelijke? Of de altoosdurende? Zie Genesis 2:17. De natuurlijke dood zat deze niet in de Scheppingsorde, nl. als de weg der ganse aarde? De gehele natuur sterft, en in het sterven ligt het herrijzend leven weer opgesloten! Is dood niet meer een proces, van stervende sterven, een procesmatige afbraak?

Onsterfelijkheid

Er zijn twee aparte werelden uit dezelfde Hand voortgekomen, die ongelijk zijn en toch een eenheid vormen. Het is de macrocosmos, de wereld van Elohim, der onsterfelijken en geesten, en, het is de microcosmos, de biologische wereld van ons sterfelijke schepselen. Wij mensen, en de dieren, planten, etc. zijn gebouwd uit de bouwstoffen van de minerale wereld, waarin het sterfelijke heerst, waarin de volgorde ligt van eerst zaaien, dan ontkiemen en leven, groeien, bloeien, vruchtzetting, afbraak en dood, een wederkeren tot de stof waaruit alles is ontstaan. De Adam-mens is in die wereld wel de hoogst bevoorrechte, want hij kreeg zijn intellectuele zuurstof regelrecht ingeblazen door de Schepper Zelf. Zo bestond er ook een nauwe verbinding van het hemelse met het aardse, van de Geest met de lagere geesten. De ganse materie en stof is begeesterd door de Geest, en kan nooit meer ontgeesterd worden, de duisternis heeft dit Licht niet kunnen uitblussen, ongedaan maken. Johannes 1. De 'ziel' in de minerale wereld was nog dof, maar ontwikkelde zich hogerop in de flora, tot een 'slaap-bewustzijn' of plantenleven, en vandaar naar de biologische wereld der dieren, tot een 'schemer-bewustzijn', tot uiteindelijk naar het volle bewustzijn der mensen. Toch is de mens geen evolutie-product. De mens heeft de andere drie bewustzijnsfasen niet doorlopen, maar is direct als de kroon der schepping geschapen. De mens weet dat hij bestaat, dat hij een taak en doel heeft hetwelk gerealiseerd moet worden. Zonder geestelijke krachten zou de mens die taak en dat doel nimmer kunnen realiseren. De boze legde het er dan ook van stonde af op aan het kanaal waardoor de geestelijke krachten de mens toestroomden ... te stoppen! Als dat lukte zou de mens stervende

wegsterven, procesmatig ten ondergaan, terugzakken naar het dierlijke niveau, en vandaar naar het planten-niveau en vandaar tot het mineralen-niveau. Zo lag aan de wieg der mensheid de dood reeds op de loer om de mensheid op te slokken. Dood, is dat het einde? De doden weten niets met al, en niemand kan ons daarover iets vertellen, ook zij die opgewekt zijn weten daar niets meer van. In de dood is geen kennis of bezinning. De dood schijnt dus het einde van alles te zijn. Bestaat er dan onsterfelijkheid? Ja, de atomen van een dode zijn onsterfelijk, en daarin ligt mogelijk alle informatie opgeslagen! Of er leven na de dood is, houdt velen angstvallig bezig. Wie zal ons het juiste antwoord kunnen geven? Kan de natuur en/of de natuurorde ons het juiste antwoord geven? Wij mensen willen zo graag een blik in het hiernamaals werpen, en willen graag een antwoord zien op al onze vragen daarover. Is er dan helemaal geen antwoord ergens te verkrijgen? Dat antwoord is er, maar kan niet uit de rede worden bewezen. De oude Grieken en Egyptenaren zijn daarin niet geslaagd (Cicero, Socrates, etc.) volgens Seneca. Dan blijft over dat gewijde boeken een antwoord zouden hebben. En, de Bijbel heeft inderdaad een antwoord op de vragen over hel, onsterfelijkheid, hemel, opstanding, etc. Die antwoorden zijn nogal moeilijk te verteren, daar wij allen begoocheld zijn door de Grieken, o.a. door Dante's komedie over de hel. Ik heb drie dikke boeken van Dante over de Hel, de Voorburch of het Vagevuur, en het Paradijs. Het is ongeloofwaardig dat zich het eerste christendom reeds inliet met deze komedie, en dit voor waar heeft aangenomen. Het latere christendom heeft zich niet kunnen (en ook niet willen) ontdoen van deze komedie, daar de leer der hel Rome rijk deed worden. Nuchtere vragen mochten niet worden gesteld. Of de goddelozen onsterfelijkheid zouden bezitten en zij in de hel altoos moesten branden, en iets vuurbestendigs zouden hebben meegekregen in hun ziel en opstandingslichaam, nee, niet naar vragen! Wanneer wij een oprecht Schriftonderzoek doen naar deze vragen, mogen wij geen willekeur gebruiken, noch heidense gedachten invoeren en volgen. Wij moeten ons afvragen of het met de Schrift is overeen te brengen dat goddelozen voor altoos zouden moeten creperen op een waanzinnige wijze in een folterende vuurpoel? En dat anderen, zonder iets beter dan de andere goddelozen te zijn, daaraan geen deel behoeven te hebben doordat zij uitgekozen werden tot de hemel, alsof er willekeur zou bestaan in de Schepper. Bezit enig schepsel wel onsterfelijkheid? Heeft de mens een onsterfelijke ziel in zich? Je zou het bijna gaan geloven, doordat de meerderheid der theologen ons dat voorhouden. De Schrift leert het ons anders! In het O.T. komt het woord onsterfelijkheid niet

voor. Wanneer in Genesis 3:4 staat: Gij en zult den dood niet en sterven, is dat een leugen van de satan, een verleiding van Nachash. De Schrift spreekt niet over onsterfelijke schepselen of zielen. Alleen de Schepper bezit onsterfelijkheid, 1 Tim.6:16. Apharthartos = onverderfelijk. Apha = stof, materie. Dus een onvergankelijke onvernietigbare stof. Romeinen 1:23; 1Cor.9:25, 15:52; 1Tim.1:17; 1Petrus 1:4,23, 3:14. Onsterfelijk = Athanasia, zoals in 1Cor.15:53,54. Een mens heeft geen enkel aangeboren of ontvangen onsterfelijk bestanddeel! Ook de geest of ziel, de ingeblazen adem des levens niet. Die adem is nodig om het lichamelijk orgaan op gang te houden, en zo werd Adam tot een levende ziel, een nephesh math, Num.6:6. Na de dood keert deze geest of adem weder tot de Gever, Pred.12:7. En is die adem onsterfelijk? Nee, dat is een spreekwoordelijk iets, dat wij al het onze hem teruggeven. Adem en geest zijn identiek, Job 34:14,15. Niemand gelooft dat onze adem onsterfelijk is; nee, het is onze levensgeest, die niet los van het lichaam kan functioneren.

Reïncarnatie

De mens Adam is geschapen naar het beeld en de gelijkenis van zijn Schepper, de IK BEN, de ZIJNDE = volledig be-wust-zijn. Opvallend dat 'be' in het Engels 'zijn' is, en 'wust' in het Duits is 'weten', en 'zijn' in het Nederlands, komt met voorgaande overeen. Wij mensen zijn in wording, ook ons bewustzijn is in wording. Elk individu is apart, uniek; geen gen, geen bloedgroep, geen vingerafdruk, geen blad van een boom of plant, niets is precies hetzelfde. Daar mogen wij trots op zijn, dat wij een zelfstandig uniek exemplaar of individu zijn! Wij zijn geheel een eigen en uniek wezen, en niet de verschijning van een vroeger iemand. De ziel is in het bloed, en zieleverhuizing is bijgeloof, daar er geen enkel bloedbeeld op aarde gelijk is. Wij dragen elk een geheel eigen identiteit, ondanks zoveel verscheidenheid van soorten en rassen. Wij dragen niet een identiteit uit twee, drie of tien zogenaamd 'voorgaande levens.' Dat zou de weg versperren tot volle bewustwording, en dat zou eigen verantwoording minimaliseren. Wij zijn niet de opeenvolging van diverse levens. Eens, wanneer ook wij als mens onze bewustwording hebben voltooid, zullen wij kunnen zeggen: Ik ben, die ik ben! Satan is daarop heel jaloers, want hij heeft zijn 'kans' verspeeld, en zal die hoge bewustwording nimmer meer kunnen bereiken. Hij wilde Eva en Adam doen geloven dat zij niet waren die zij waren, en dat maakt hij ook ons wijs, dat wij wellicht iemand zijn uit een vorig leven, gereïncarneerd. En dat tast het fundament van onze grote afkomst aan. Ons brein moet 'geweven'

worden om tot be-wust-zijn te komen, en wel uit één stuk, zoals de rok zonder naad van de Heiland. Wij hebben geen drie, vier of negen vorige levens na elkaar; nee, wij zijn een individu, dat wel de lessen uit de historie overneemt, maar zelf een eigen zelfstandigheid ontwikkelt. Ons brein moeten wij 'weven' of voeden met juiste denkbeelden en handelingen. Satan had onjuiste en onheilige gedachten en liet zich daardoor leiden. Het grote potentieel van de mens, door de eenheid met Christus, is, dat wij dan geen slaaf meer zijn van foute gedachten, maar macht verkregen hebben om 'nee' te zeggen, en een nieuwe spoel klaar te maken om de draad van nieuwe goede gedachten op de juiste wijze door ons breinweefsel te schieten, en zo te handelen overeenkomstig de normen van de Schepper. Reïncarnatie leert dat een 'ziel' kan wonen in verschillende lichamen. Dit wordt wel 'metempsychose' genoemd en is algemeen gedachtegoed der primitieve volkeren, maar ook bij de Grieken, Brahmanen en Boeddhisten. De grootste levensuitdaging lopen wij mis bij de gedachte dat wij ooit iemand anders zouden zijn geweest. De taak om onszelf te verwerklijken zouden wij nooit volbrengen als wij niet volkomen achter onszelf staan! Wij zouden nooit aan een voor ons te grote taak beginnen, en begonnen zijnde overwinnen, als er geen stimulerende kracht van onze eigen wil -drang naar bewustwording- achter stond, om Zijn beeld volkomen gelijk te worden. Er staat toch het bevel, volmaakt te worden gelijk onze Vader in de hemelen volmaakt is! Het karma of levenslot toont aan dat wij zelfstandige wezens zijn, met een eigen zijn, dat in harmonie wil komen met onze Schepper.

Samenvatting

Het blijkt moeilijk, dan wel onmogelijk om een juiste definitie te geven van wat leven is. De scheikundige elementen die in levende wezens aanwezig zijn, zijn in hoofdzaak 6 in getal, nl. koolstof, waterstof, zuurstof, fosfor, zwavel en stikstof.. Tezamen vormen deze een verbinding, en dat noemen wij “eiwitstof”. Buiten levende wezens is deze eiwitstof niet te vinden, en kan deswege de “levensstof” worden genoemd. Het meest typische kenmerk van al wat leeft, is de groei, opbloei, bloei, vruchtzetting en verval. De levenskracht (vis vitalis) dacht men zich vanaf oude tijde te bestaan in een aparte ziel. De vraag naar de aard van het leven kon men echter niet beantwoorden. Het enige verschil tussen dat wat de mens benaderde, de aap, was dat de aap geen ziel zou bezitten. De mens als redelijk en bewust levend wezen is een doelmatig gesloten systeem, die zijn handelingen kan (dient te) richten op onstoffelijke doelen, als vrede, gerechtigheid, naastenliefde, etc.

Nog een kenmerk van leven is dat het zich op de meest schone wijze ordent in symmetrische vormen en kleuren. De vraag hierbij wie en wat de bron van deze vormen der levende organismen is, kunnen wij niet wetenschappelijk beantwoorden. In het levende organisme is de harmonie in de schepping een zichtbaar feit. Wat nu precies die harmonie van vormen is waarin het zich van de levenloze natuur scheidt, weten wij niet. De drang naar harmonie die de gehele levende natuur beheerst, is een ondoorgrondelijk levensmysterie. In de natuur zitten verborgen krachten die herstellend werken. Geen machine kan ooit worden ontwikkeld die zichzelf herstelt of verbetert. Wat ons rest is het ware geloof in een Hogere Macht. Het is waar, bij geloof houdt alle rationele controle op. Ook is het waar dat geloofsbelijdenissen berusten op niet-wetenschappelijk controleerbare zaken. Al zijn wij er volkomen van overtuigd dat er een Hogere Macht is, nochtans is dat niet wetenschappelijk controleerbaar. Het leven dat een geheim is en blijft is dan ook niet door het geloof te ontrafelen, en ook niet wat er ná dit leven zal zijn. Het geloof zal eens overgaan in aanschouwen, en dán pas weten wij ten volle wat leven is. Immers, er móet een antwoord zijn op de vraag wat leven en dood is. En dat antwoord is er reeds in Hem, die ons gezegd heeft dat Hij de Weg, de Waarheid en het Leven is. Hij is de Goddelijke bron van al wat leeft, want door Hem leven en bewegen wij ons. Wij kennen nu nog ten dele. Wij kennen de wereld zoals wij denken dat ze is, en vandaar dat wij de volle waarheid dan niet zullen kennen, totdat ons denken aanschouwen wordt. Daar zagen alle gelovigen oudtijds naar uit, en daar zien ook wij naar uit.

1 Corinthiërs 15:54 *En wanneer dit verderfelijke zal onverderfelijkeid aangedaan hebben, en dit sterfelijke zal onsterfelijkeid aangedaan hebben, alsdan zal het woord geschieden, dat geschreven is: De dood is verslonden tot overwinning!*

Het leven overwint!